

Mellem effektivitet og integritet

En interviewbaseret analyse af danske journalisters anvendelse af generativ AI

JOHANNES SØREN GOTFREDSEN-BIRKEBÆK

Roskilde Universitet

AYOE EMILIE NAVNTOFT VEDERSØ

Roskilde Universitet

ANTON THEODOR KORNUM

Roskilde Universitet

JULIE ZOLA ANDERSEN

Roskilde Universitet

Abstract¹

Denne formidlingsartikel præsenterer hovedfundene fra vores speciale, hvori vi har undersøgt, hvordan generativ kunstig intelligens anvendes blandt journalister på danske nyhedsredaktioner, samt hvilke faktorer, der kan forme brugen. Med udgangspunkt i kvalitative interviews viser studiet, at teknologien i stigende grad er integreret i den daglige praksis, primært til rutineopgaver som korrektur, idéudvikling og hjælp til formulering af artikler. Anvendelsen drives af oplevet nytteværdi, social påvirkning og teknologiens brugervenlighed, men balanceres mod journalistiske normer som troværdighed og ansvar for det skriftlige produkt, som nyhedsmedierne lever af at producere. Resultaterne peger på, at generativ AI ikke kan erstatte journalister, men fungerer som et redskab, journalisterne anvender i deres arbejde. Afslutningsvis diskuterer vi, hvordan grænserne for brugen af generativ AI kan rykke sig med tiden, hvis teknologien og journalisternes tiltro til teknologien udvikler sig.

KEYWORDS

generativ AI, journalistisk praksis, teknologiaccept, journalistisk doxa, nyhedsredaktioner

Introduktion

En eftermiddag på en dansk nyhedsredaktion sidder en journalist foran sin skærm. Øjnene er tunge, deadline nærmer sig, og der er brug for en hurtig artikel. Med et par klik og nogle få korte instruktioner har en generativ kunstig intelligens lavet et udkast. Artiklen er ikke perfekt, men det går hurtigt. Med nogle finjusteringer sendes artiklen videre på redaktionen og bliver kort efter publiceret.

Scenariet er opdigtet, men ikke urealistisk. I takt med at generativ kunstig intelligens – populært kaldet AI – vinder indpas i mediebranchen, eksperimenterer flere og flere journalister med teknologien (Beckett & Yaseen, 2023: 6). For nogle er det et spændende værktøj, der kan effektivisere arbejdet. For andre er det en nødvendighed i en branche præget af færre ressourcer og højere tempo. Men mens teknologien stormer ind i mediebranchen, så rejser den hastige udvikling en række grundlæggende spørgsmål. Hvem har ansvaret for indholdet? Hvad sker der med kvaliteten? Og hvordan påvirker det journalistens rolle i arbejdsprocessen?

Denne artikel har til formål at formidle resultaterne af vores speciale; *Anvendelsen af generativ AI blandt journalister på danske nyhedsredaktioner*. I specialet har vi undersøgt, hvordan journalister på danske nyhedsredaktioner forholder sig til generativ kunstig intelligens i deres daglige praksis. Gennem kvalitative interviews belyser vi, hvordan teknologien anvendes, hvad der får journalister til at begynde at bruge teknologien, og hvordan journalister balancerer ønsket om effektivitet med hensynet til faglig integritet.

Indblik i forskningsfeltet

Den allerede eksisterende forskning viser, at generativ AI i stigende grad bliver en del af journalisters arbejde, men også at holdningerne til teknologien er delte. Mange studier fremhæver især effektivisering som en væsentlig fordel (Cools & Diakopoulos, 2024; Makwambeni et al., 2023; Wu, 2024; Nishal & Diakopoulos, 2024; Møller et al., 2025.). Generativ AI kan hjælpe med rutineopgaver som research, idéudvikling og generering af tekstudkast, hvilket frigiver tid til en mere undersøgende og kreativ journalistik. Flere journalister beskriver teknologien som et praktisk værktøj, der kan understøtte arbejdsprocessen og øge tempoet i produktionen (Cools & Diakopoulos, 2024: 12; Wu, 2024: 9-10). Samtidig er der en udbredt forventning om, at den generative AI vil få en endnu større rolle i fremtidens journalistik.

Dog peger forskningen også på en række centrale bekymringer. Et gennemgående tema er, om generativ AI kan leve op til journalistikkens grundlæggende værdier som troværdighed, ansvar og objekti-

vitet (Wu, 2024: 11; Cools & Diakopoulos, 2024: 13; Nishal & Diakopoulos, 2024; Vicsek et al., 2025: 12). Mange journalister er skeptiske over for teknologiens evne til at foretage etiske vurderinger og fremhæver behovet for klare retningslinjer for brugen.

En anden væsentlig bekymring er risikoen for misinformation. Generativ AI kan producere faktisk forkerte oplysninger og præsentere dem som korrekte. Derfor understreger flere studier, at journalister oplever et stort behov for at kontrollere og verificere AI-genereret indhold (Cools & Diakopoulos, 2024: 12; Vicsek et al., 2025: 8; Nishal & Diakopoulos, 2024: 3). Samtidig peges der på, at teknologien kan indeholde bias, som kan påvirke journalistikkens kvalitet.

Forskningen skildrer også, at der hersker en vis usikkerhed omkring fremtidige jobmuligheder. Nogle journalister ser generativ AI som en potentiel trussel, mens andre betragter den som et redskab, der kan styrke deres arbejde, hvis den anvendes rigtigt (van Dalen, 2024: 14; Cools & Diakopoulos, 2024: 12; Veenstra et al., 2024).

I en dansk kontekst er forskningen begrænset, men viser lignende tendenser. Journalister er nysgerrige, men også forsigtige i deres brug af teknologien. I tråd med tidligere international forskning fremhæves de menneskelige kompetencer såsom dømmekraft, kildekritik og evnen til at skabe relationer som afgørende journalistiske kompetencer, der er unikke for menneskelige journalister og ikke kan erstattes af generativ AI (Møller et al., 2025).

Forskningsfeltet er generelt præget af litteratur om, hvordan journalister anvender generativ AI i praksis, men ikke hvad der får dem til at starte med at anvende teknologien. Specialet er udarbejdet med formålet om at udfylde dette hul i forskningslitteraturen ved at kigge på, hvad der går forud for anvendelsen af danske journalisters brug af generativ AI. Til at undersøge netop dette anvender specialet en teoretisk ramme, som kombinerer teknologi-accept-teorien (UTAUT) med begrebet omkring journalistisk doxa, der udspringer af Bourdieus doxa-begreb.

UTAUT-teorien kan anvendes til at forstå, hvad der påvirker menneskers brug af ny teknologi. Teorien peger på fire centrale forhold. Det handler for det første om, hvorvidt teknologien opleves som nyttig i arbejdet. For det andet, hvor nem den er at anvende. For det tredje, hvilken betydning kolleger og ledelse har for brugen. Og for det fjerde, om der er de nødvendige rammer og støtte til rådighed (Venkatesh et al., 2003). I specialet anvendes disse fire perspektiver som en analytisk ramme til at undersøge, hvad der former journalisters brug af generativ AI i praksis.

UTAUT-teorien kritiseres ofte for, at den antager, at mennesker udelukkende træffer rationelle beslutninger. Derfor suppleres teorien i specialet med begrebet om journalistisk doxa, som dækker over de tavse normer og værdier, der præger journalisters arbejde.

Journalistisk doxa kan beskrives som en form for faglig mavefølelse, der påvirker, hvad journalister opfatter som god journalistik, og hvordan de træffer beslutninger i praksis. Tidligere forskning har vist, at denne mavefølelse spiller en central rolle i journalistisk arbejde (Schultz, 2007).

I specialet bruges begrebet til at undersøge, hvordan journalister navigerer mellem deres faglige værdier og brugen af generativ AI. Selvom doxa ofte er tavs, kommer det til udtryk på den måde, journalister taler om deres arbejde, deres grænser og deres vurderinger. Ved at kombinere doxa med UTAUT-teorien opnås en bredere forståelse af både de bevidste og mere intuitive faktorer, der påvirker journalisters brug af teknologien.

Metode

Specialet bygger på kvalitative, semistrukturerede interviews med journalister fra danske nyhedsredaktioner. Denne metode er valgt, fordi den giver mulighed for at få indblik i journalisternes egne erfaringer og perspektiver, samtidig med at interviewerens kan følge op på relevante emner undervejs (Brinkmann, 2013: 39). Interviewene tager udgangspunkt i en interviewguide, men der er fleksibilitet til at afvige fra den for at udforske nye vinkler, der opstår i samtalen.

Formålet med interviewene er at indsamle beskrivelser af, hvordan journalister oplever og anvender generativ AI i deres daglige arbejde. Fokus er derfor på konkrete erfaringer frem for abstrakte refleksioner. Samtidig er det vigtigt at være opmærksom på, at interviewpersonernes udsagn er fortolkninger af deres egen praksis, som vi som forskere efterfølgende analyserer.

I alt er der gennemført interviews med 10 journalister fra ni forskellige danske nyhedsmedier (se overblik i Tabel 1). Alle arbejder med nyhedsformidling, hvilket sikrer fokus på den daglige journalistiske praksis. Journalisterne kommer fra følgende medier: DR Nyheder, Politiken, Berlingske, TV2, JFM, B.T., Ekstra Bladet, Kristeligt Dagblad og Ritzau. Deltagerne er anonymiseret for at skabe tryghed og øge sandsynligheden for ærlige svar.

Interviewpersonerne er rekrutteret gennem både direkte henvendelser og personlige netværk. Denne kombination er valgt for at opnå variation i empiri og reducere risikoen for ensidige perspektiver. Det har dog været en udfordring at rekruttere deltagere, og flere journalister har takket nej med begrundelsen, at de ikke bruger generativ AI. Det betyder, at undersøgelsen primært bygger på journalister, der i forvejen anvender teknologien, hvilket former resultaterne.

Kode	Alder	Køn	Jobrolle	Interviewlængde
Interviewperson 1	30 år	Mand	Praktikant på nyhedsredaktion	44 minutter
Interviewperson 2	34 år	Mand	Nyhedsjournalist	20 minutter
Interviewperson 3	34 år	Mand	Nyhedsjournalist	45 minutter
Interviewperson 4	54 år	Kvinde	Journalist	25 minutter
Interviewperson 5	44 år	Mand	Journalist	15 minutter
Interviewperson 6	44 år	Mand	Journalist	28 minutter
Interviewperson 7	31 år	Mand	Nyhedsjournalist	21 minutter
Interviewperson 8	27 år	Mand	Praktikant på nyhedsredaktion	30 minutter
Interviewperson 9	27 år	Mand	Nyhedsjournalist	25 minutter
Interviewperson 10	27 år	Kvinde	Journalist	30 minutter

Tabel 1: Oversigt over interviewpersoner

De fleste interviews er gennemført over telefon og varer mellem 15 og 45 minutter. Formatet har gjort det lettere at få deltagere, men begrænser samtidig muligheden for at aflæse kropssprog og opbygge den samme fortrolighed, som det kan være muligt ved fysiske interviews. Desuden kan det argumenteres, at det med de korte interviews kan have været svært at komme helt i dybden. På trods af dette har interviewene samlet set har givet et nuanceret indblik i journalisters brug af generativ AI.

Empirien fra de kvalitative interviews er analyseret med en tematisk analyse, der bruges til at identificere mønstre og sammenhænge i interview-materialet. Analysen tager afsæt i både UTAUT og journalistisk doxa. De fungerer som analytiske linser i arbejdet med kodingen. Første del af analysen er semantisk og fokuserer på, hvordan journalister konkret beskriver deres brug af generativ AI. Anden del er mere fortolkende og undersøger, hvilke holdninger, drivkræfter og barrierer, der ligger bag brugen. På den måde gør analysetilgangen det muligt både at kortlægge journalisters måde at tale om og reflektere over deres praksis, samt forstå de mere underliggende betydninger i journalisters møde med teknologien.

Hovedfund

Specialets hovedfund viser, at generativ AI er blevet accepteret blandt flere journalister på danske nyhedsredaktioner. Alle de interviewede journalister anvender teknologien i deres arbejde, og for størstedelen er den blevet en integreret del af deres daglige praksis. For otte af de interviewede er brugen daglig, mens de resterende anvender teknologien flere gange om ugen. Det indikerer, at generativ AI ikke længere blot er et eksperimentelt værktøj, men et fast redskab, som flere journalister aktivt inddrager i deres arbejdsprocesser.

Brugen af generativ AI er ikke ens på tværs af de interviewede. Nogle journalister tilgår teknologien med nysgerrighed og eksperimenterer aktivt med nye anvendelsesmuligheder, mens andre er mere tilbageholdende og præget af en kritisk tilgang. Denne variation afspejler, at accepten af generativ AI ikke er entydig, men snarere forhandles løbende i praksis. Teknologien er accepteret, men ikke ukritisk.

Analysen viser, at flere forskellige faktorer spiller ind på, hvorfor journalister begynder at anvende generativ AI. I de tidlige faser har sociale relationer stor betydning. Mange journalister bliver introduceret til teknologien gennem kolleger eller ledelse, og det skaber motivation for selv at afprøve værktøjet. Det kan både være gennem direkte opfordringer og gennem observation af, hvordan andre bruger teknologien i praksis. Som en interviewperson fortalte: "Jeg talte med nogle kolleger, der brugte det hele tiden, og så gik det op for mig, hvor smart det egentlig er" (Interviewperson 9). Denne sociale påvirkning fungerer som en indgang til teknologien og er med til at sænke barrieren for at komme i gang. Det varierer dog blandt medierne, hvor accepteret brugen af generativ AI er på redaktionerne, og det kan også have en effekt på, hvor meget journalisterne selv føler, at de kan bruge det. Nogle journalister føler f.eks. et behov for at skjule deres brug, mens andre åbent deler deres erfaringer med deres kollegaer:

"(...) hvis man har ChatGPT-vinduet åbent på ens computer på ens arbejdsplads, så kan man godt være lidt nervøs for, om nogle kigger skævt til en – altså hvad synes ens arbejdsplads egentlig om det? Altså ens kolleger f.eks."

(Interviewperson 6)

I de tilfælde, hvor journalisterne kan være i tvivl om, hvor meget de må anvende generativ AI, eller hvor accepteret det er, så kigger journalisterne, især de mindre erfarne, til de ledende skikkelser på redaktionen for vejledning:

"Jeg har tidligere, lige da jeg startede, tænkt mig; ej, men er det helt skidt at sidde og bruge det her til korrektur? (...) Men der har jeg da hørt nogle af de ledende kræfter derinde, som siger, 'at jeg er lige ved at få læst korrektur af ChatGPT'. Og det er ikke noget, der bliver set skævt til. Så det er mit indtryk, at det på en eller anden måde er blevet mere legitimt at bruge det."

(Interviewperson 1)

Efterhånden, som journalisterne opbygger erfaring med generativ AI, ændrer motivationen sig. Her bliver teknologiens oplevede nytteværdi afgørende. Mange fremhæver, at generativ AI kan effektivisere arbejdsprocesser og frigøre tid fra rutineprægede opgaver. I en branche, hvor tempoet er højt, og ressourcerne ofte er begrænsede, bliver denne effektivisering en væsentlig drivkraft for den fortsatte brug. Teknologien opleves som et praktisk værktøj, der kan understøtte produktionen uden nødvendigvis at ændre på det journalistiske kernearbejde.

En anden vigtig faktor er, at generativ AI opleves som relativt nemt at anvende. Den lave barriere gør det muligt for journalister hurtigt at tage teknologien i brug, også uden formel oplæring. Det understøtter en praksis, hvor mange lærer teknologien at kende ved at eksperimentere i hverdagen:

"Jeg tror, det er rimelig nemt at bruge for alle. Man stiller bare et spørgsmål, og så er det jo kun fantasien, der sætter grænser (...) Jeg har det rimelig nemt ved sådan nogle ting, fordi jeg altid har interesseret mig for det."

(Interviewperson 6)

Samtidig peger flere journalister på, at det kan være vanskeligt at udnytte teknologiens fulde potentiale, og at der derfor er behov for mere systematisk undervisning og klare retningslinjer for brugen.

Analysen viser også, at generativ AI primært anvendes til bestemte typer opgaver. Teknologien bruges især til sproglige og tekniske funktioner som korrektur, oversættelse, formulering af rubriker og idéudvikling. I disse sammenhænge fungerer generativ AI som et støtteværktøj, der kan hjælpe med at kvalificere og effektivisere arbejdet. Derimod er der en tydelig grænse for, hvad journalisterne er villige til at bruge teknologien til. Opgaver, der opfattes som kernejournalistiske, såsom interviews, kritisk research og færdig tekstproduktion, forbeholdes i høj grad mennesket. Generativ AI anvendes sjældent til at producere færdige artikler uden efterfølgende redigering, og flere understreger behovet for altid at dobbelttjekke indholdet.

Denne grænsedragning hænger tæt sammen med journalisternes faglige værdier. Resultaterne viser, at brugen af generativ AI ikke kun handler om effektivitet, men også om, hvordan teknologien passer ind i journalistikkens normer og selvforståelse. Mange journalister oplever, at teknologien kan frigøre tid, som de i stedet kan bruge på det, de opfatter som "rigtig journalistik":

"Det er bare blevet nemmere at få frigivet nogle ressourcer til, at jeg kan bruge mere tid på f.eks. at lave egenproduceret journalistik."

(Interviewperson 1)

" (...) det [har] virkelig været en game changer. Altså, det frigiver, det ved jeg ikke, halvanden til to timer mere til journalistisk arbejde, at den kan lave transskriberingerne af interviewene."

(Interviewperson 2)

"Det [GAI] forbedrer i hvert fald hurtigheden af [mit arbejde]."

(Interviewperson 7)

Det peger på et hierarki i arbejdsopgaver, hvor nogle opgaver anses som mere centrale og værdifulde end andre. Generativ AI bliver dermed et redskab til at understøtte det journalistiske arbejde, men ikke til at definere det.

Samlet set peger specialets hovedfund på, at generativ AI er blevet en fast del af journalisters arbejdspraksis, men at brugen er præget af en løbende balance mellem effektivitet og faglig integritet. Blandt journalisterne, så lever generativ AI i høj grad op til de forhold, som UTAUT-teorien opstiller for, at mennesker vil acceptere en teknologi. F.eks. oplever journalisterne, at teknologien er nem at bruge fra start af, samt de oplever at spare noget tid på "kedelige" opgaver. Desuden oplever journalisterne også, at deres kollegaers og chefers holdninger til teknologien har en betydning for, om de selv har lyst til at anvende teknologien åbenlyst eller i det skjulte.

Teknologien accepteres altså i høj grad som et værktøj, der kan understøtte arbejdet, men ikke som en erstatning for journalistens rolle. Accepten er dermed betinget af, hvordan teknologien opleves at bidrage til arbejdet, og hvordan den harmonerer med journalistiske værdier, den journalistiske doxa. Værktøjet kan altså bidrage til simple opgaver, men brugen mindskes, når det handler om de journalistiske grundprincipper såsom kritiske interviews og troværdighed, her værner journalisterne om deres integritet, og overlader ikke arbejdet til teknologien.

Det betyder fundene for dansk journalistik

Resultaterne vidner om, at generativ AI allerede har fået en tydelig plads i journalistisk praksis, men også at dens rolle fortsat er under forhandling. Accepten blandt journalister er høj, men ikke uforbeholden. Det betyder, at teknologien ikke blot ændrer, hvad journalister gør, men også hvordan de forstår deres fag og deres rolle.

Et centralt fund er, at journalisterne opererer med klare grænser for, hvornår det er legitimt at bruge generativ AI. Disse grænser er ikke nødvendigvis formelt fastlagt, men udspringer i høj grad af journalistiske normer og værdier. Her spiller det, der kan beskrives som en journalistisk mavefølelse, en afgørende rolle. Journalisterne fravælger for eksempel at bruge generativ AI til research i situationer, hvor de ikke stoler på teknologiens output, fordi det kan kompromittere troværdigheden. Det viser, at brugen af generativ AI hele tiden afvejes i forhold til grundlæggende principper om kvalitet og ansvar.

Samtidig viser resultaterne, at journalistisk praksis i stigende grad formes af et spændingsfelt mellem effektivitet og troværdighed. På den ene side giver generativ AI mulighed for at automatisere rutineprægede opgaver og frigøre tid. På den anden side skaber teknologien usikkerhed om kvalitet og kontrol. Journalisterne navigerer derfor i en løbende forhandling, hvor de forsøger at udnytte teknologiens potentiale uden at gå på kompromis med deres faglige standarder.

Denne forhandling kommer også til udtryk i hierarkiet for de journalistiske arbejdsopgaver. Simple opgaver som korrektur og transkribering bliver i høj grad overladt til generativ AI, mens mere komplekse opgaver som interviews, kritisk research og længere artikler fortsat opfattes som menneskelige kerneopgaver. Det betyder, at generativ AI i første omgang ikke erstatter journalistisk arbejde, men snarere omfordeler det. Journalister får mulighed for at fokusere mere på de opgaver, de selv opfatter som meningsfulde og centrale for faget.

Samtidig peger resultaterne på, at dette hierarki ikke nødvendigvis er fast. Flere journalister giver udtryk for, at de er åbne over for, at generativ AI i fremtiden kan overtage flere opgaver, hvis teknologien bliver mere troværdig. Det gælder især standardiserede nyhedsopdateringer og citathistorier, som nogle opfatter som mindre attraktive opgaver. Det tyder på, at grænserne for, hvad der anses som legitim brug af generativ AI, kan flytte sig over tid.

Her bliver det relevant at forstå journalistik som et fag, der ikke er statisk, men udvikler sig i takt med nye teknologier. Accepten af generativ AI kan derfor ses som en proces, hvor journalistiske normer gradvist tilpasses nye muligheder. Det rejser samtidig spørgsmålet

om, hvor langt denne udvikling kan gå. Hvis teknologien fortsætter med at forbedre sig, kan det føre til, at stadig flere opgaver flyttes fra menneske til maskine.

Samlet set peger resultaterne på, at generativ AI ikke blot er et nyt værktøj, men en teknologi, der potentielt kan ændre journalistikkens arbejdsprocesser og rollefordeling. På kort sigt fungerer generativ AI primært som et supplement, der understøtter eksisterende praksisser. På længere sigt kan teknologien dog bidrage til mere grundlæggende forandringer, hvis accepten fortsætter med at vokse, og hvis journalistiske normer tilpasser sig de nye muligheder.

Det er derfor ikke et spørgsmål om, hvorvidt generativ AI bliver en del af journalistikken, men hvordan den bliver det. Specialets resultater viser, at denne udvikling allerede er i gang, og at den formes i et samspil mellem teknologi, faglige værdier og sociale praksisser. Derfor kan det være nødvendigt for branchen at skabe nogle fælles retningslinjer for, hvad der er 'korrekt brug' af generativ AI i journalistikken, da grænserne for brugen sandsynligvis vil blive skubbet i takt med kvaliteten af AI-værktøjerne. Vi bør i branchen i det mindste have samtalen, før de journalistiske værdier bliver overhalet indenom af generativ AI's evner til effektivisering.

NOTER

¹ Denne formidlende artikel er baseret på forfatterens specialeafhandling, som vandt tredjepladsen i Journalisticas Specialepris 2025. Prisen er blevet indstiftet med støtte fra Dagspressens Fond. Læs mere om kåringen her: <https://tidsskrift.dk/journalistica/announcement/view/1327>

REFERENCES

- Beckett, C. & Yaseen, M. (2023). *Generating Change: A Global Survey of What News Organisations are Doing with AI*. Polis, London School of Economics.
- Brinkmann, S. (2013). *Det kvalitative interview* (1. udgave). Hans Reitzel.
- Cools, H. & Diakopoulos, N. (2024). *Uses of Generative AI in the Newsroom: Mapping Journalists' Perceptions of Perils and Possibilities*. *Journalism Practice*. <https://doi.org/10.1080/17512786.2024.2394558>
- Makwambeni, B., Matsilele, T. & Bulani, J. G. (2023). Between Utopia and Dystopia. In C. A. Dralega (red.), *Digitisation, AI and Algorithms in African Journalism and Media Contexts* (pp. 17–32). Emerald Publishing

- Møller, L. A., van Dalen, A. & Skovsgaard, M. (2024). A Little of that Human Touch. *Journalism Studies*, 26(1), 84–100.
<https://doi.org/10.1080/1461670X.2024.2412212>
- Nishal, S. & Diakopoulos, N. A. (2024). Envisioning the Applications and Implications of Generative AI for News Media. ArXiv, abs/2402.18835.
- Schultz, I. (2007). The journalistic gut feeling: Journalistic doxa and news values. *Journalism Studies*, 7(2), 193–207
- van Dalen, A. (2024). Revisiting the Algorithms Behind the Headlines. *Journalism Practice*.
<https://doi.org/10.1080/17512786.2024.2389209>
- Veenstra, A. S., Wilder, M., Shimu, F., Schlauder, L. & Dousdebés, F. (2024). Journalism Students' Use, Expectations, and Understanding of Generative AI Tools. *Journalism & Mass Communication Educator*, 80(1), 115–128.
<https://doi.org/10.1177/10776958241296474>
- Vicsek, L., Pinter, R. & Bauer, Z. (2025). Shifting Job Expectations in the Era of Generative AI Hype. *International Journal of Sociology and Social Policy*, 45(1/2), 1–16.
<https://doi.org/10.1108/IJSSP-05-2024-0231>
- Wu, S. (2024). Journalists as Individual Users of Artificial Intelligence. *Journalism*.
<https://doi.org/10.1177/14648849241303047>

JOHANNES SØREN GOTFREDSSEN-BIRKEBÆK

Cand.comm. i Journalistik

Roskilde Universitet

johannesbirkebaek@gmail.com

AYOE EMILIE NAVNTOFT VEDERSØ

Cand.comm. i Journalistik

Roskilde Universitet

ayoenavnthoft@gmail.com

ANTON THEODOR KORNUM

Cand.comm. i Journalistik

Roskilde Universitet

antonkornum@gmail.com

JULIE ZOLA ANDERSEN

Cand.comm. i Journalistik

Roskilde Universitet

jza@hotmail.com